

ВАЖЛИВІСТЬ ВЗАЄМИН МІЖ СТУДЕНТОМ ТА ВИКЛАДАЧЕМ УКРАЇНСЬКИХ ВИШІВ

Сучасні викладачі намагаються дати максимально можливу кількість "голих" знань, не дивлячись на їхню адекватність поточній ситуації, до того ж без обґрунтування їхньої потрібності. Але студент – це не школяр, якому можна сказати "так треба", студенту необхідно також пояснити, як саме ці знання йому знадобляться в майбутньому. І якщо викладач відповідає в дусі "у житті все може бути корисним", студент зі зрозумілих причин втрачає інтерес. Студент приходить до вишу не за знаннями, він приходить за тим, щоб стати хорошим працівником, а це зовсім різні речі. Викладач зобов'язаний вміти довести студентам, що його предмет дійсно буде корисний студентам у їхній майбутній діяльності.

Якщо між студентом і викладачем немає ніякого контакту, крім мінімальних начитаних годин, ні про яку мотивацію студентів говорити не доводиться. Студенту дуже важливо, щоб педагог був його наставником, а не ментором, щоб до нього можна було звернутися за допомогою (розуміється, звичайно навчальні питання), нехай навіть з безглуздішого питання. Але й впадати до панібратства теж не варто – інакше студенти сядуть на шию і звісять ніжки.

Немає ніякого більш дієвого способу підвищити мотивацію студентів, ніж зацікавити студентів своїм предметом. Необхідно постійно влаштовувати ділові ігри, зустрічі з представниками підприємств, на лекціях періодично пов'язувати тему з робочим процесом і пояснювати, як та чи інша формула застосовується на практиці. Тоді всі студенти з задоволенням будуть ходити на лекції, займатися саморозвитком, готувалися до практичних занять і з успіхом складати іспит.

Виходячи з вищезазначеного, взаємовідносини між студентами та викладачами вишів є дуже важливою частиною у викладанні дисциплін. Треба розвивати систему освіти таким чином, щоб був постійний зв'язок, який надасть можливість почуватися студенту у виші більш гармонічно та зацікавлено. Тільки після цього можливо підвищувати мотивацію студентів до навчання.